Lieta Nr.C30672018
Lietas arhīva Nr.CA-1329-20/15
ECLI:LV:RAT:2020:1026.C30672018.16.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2020.gada 26.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente I.Ozola, tiesneši M.Bebriša un N.Riņķis

izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ prasībā pret AS "Ceļu pārvalde" ar trešo personu AAS "Balta" par kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar AS "Ceļu pārvalde" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 16.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 25.jūlijā /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā prasību pret AS "Ceļu pārvalde" par kaitējuma un zaudējumu atlīdzības 30828,58 EUR piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

2017.gada 24.augustā plkst.13.10 prasītāja paklupa uz trotuāra Ausekļa un Elizabetes ielu krustojumā, kur tobrīd notika ielas remontdarbi, bet nebija noteikts kustības aizliegums gājējiem, kā arī nebija noorganizēta droša gājēju kustība un nebija nodrošinātas alternatīvas pārvietošanās iespējas.

Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde pēc izsaukuma fiksēja prasītājas traumu un nogādāja prasītāju Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcā. 2017.gada 28.augustā prasītājai veikta operācija.

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 13.februāra lēmumu AS "Ceļu pārvalde" saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta devītās daļas – par to noteikumu pārkāpšanu, kuri reglamentē darba vietu aprīkošanu uz ceļiem, un sodīta ar naudas sodu 280 EUR.

AS "Ceļu pārvalde" pieļāvusi rupju neuzmanību, jo rīkojusies ļoti nevērīgi un bezatbildīgi pret gājējiem, neradot tiem drošus pārvietošanās apstākļus remontdarbu laikā nav radījusi gājējiem drošus pārvietošanās apstākļus remontdarbu laikā un neievērojot Ministru kabineta 2001.gada 2.oktobra Noteikumu Nr.421 59.punkta prasības.

Prasītājai veikta operācija, bija ilgstoša darbnespēja un ir paliekošas sekas pēc traumas (lūzuma vieta mēdz sāpēt, mainoties laikapstākļiem, grūtāk veikt kustības un pārvietoties nekā pirms lūzuma), ir nodarīts sevišķi smags kaitējums veselībai.

Prasītājai tika izjaukts normāls darba ritms, jo traumas dēļ nevarēja strādāt un pelnīt iztikas līdzekļus, bija jācieš pārdzīvojumi gan par pašu traumas faktu, gan par neērtībām, jo pati nevarēja veikt savus ikdienas pienākumus un rūpes, nevarēja strādāt un dzīvot pilnvērtīgu sabiedrisku dzīvi. Prasītāja arī pārdzīvo par morālo traumu viņas mazmeitai, kura bija lieciniece kad prasītāja paklupa, un kura ļoti emocionāli reaģēja – skaļi raudāja un kliedza.

Prasītāja nevarēja dzīvot normālu ģimenes dzīvi un bija spriesta apgrūtināt savus mājiniekus, kas prasītājai radīja jaunus pārdzīvojumus, jo ir pieradusi būt patstāvīga.

Ņemot vērā prasītājas vecumu, jebkurš lūzums ir bīstams un tā sekas var parādīties vēlāk un jebkurš lūzums ir saistīts ar kalcija izskalošanos no organisma un var paātrināt osteoporozi. Tāpat pēc operācijas prasītājai nozīmēta ārstnieciskā vingrošana, jādzer zāles un pēc gada jāveic lūzuma vietas rentgenogramma slimnīcā.

Kaitējuma un zaudējumu atlīdzību 30828,58 EUR veido ārstniecības izdevumi 142,12 EUR, biroja nomas maksa par pieciem mēnešiem 275,45 EUR, minimālā darba alga par pieciem mēnešiem 1900 EUR, aviobiļete 53,57 EUR un morālais kaitējums 28457,44 EUR.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1635., 1644.-1646., 1775., 1779.pantu.

[2] Atbildētājs AS "Ceļu pārvalde" rakstveida paskaidrojumos prasību neatzīst.

Paskaidro, ka darbus remonta darbu veikšanas vietā atbildētājs veica, ievērojot Rīgas domes Satiksmes departamenta un VAS "Latvijas valsts ceļi" akceptēto satiksmes organizācijas shēmu. Remonta darbu veikšanas vieta ir paaugstinātas bīstamības objekts, tāpēc tajā bija izvietotas arī attiecīgas brīdinājuma zīmes, kuras bija jāievēro arī gājējiem.

Uz atbildētāju kā privātu komersantu nevar attiecināt Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumu.

Neiztur kritiku prasītājas apgalvojums, ka viņai nodarīts kaitējums dzīvībai vai sevišķi smags kaitējums, jo TOS epikrīzē – izrakstā nekas tāds nav minēts. Taisni otrādi, ir secināts, ka tā ir bijusi ikdienišķa trauma, bez komplikācijām un sarežģījumiem, un, pat atrodoties stacionārā (laikā, kad trauma ārstēta), prasītājai nekādu sūdzību par veselības stāvokli nav bijis.

Tāpēc prasītājas apgalvojumi ir klajā pretrunā ar kvalificētu ārstniecības speciālistu slēdzienu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 24.oktobra lēmumu nolemts pieaicināt lietā trešo personu AAS "Balta".

[4] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 16.janvāra spriedumu nospriests apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no AS "Ceļu pārvalde" par labu /pers. A/ zaudējumu atlīdzību 142,12 EUR, morālā kaitējuma atlīdzību 3000 EUR, izdevumus zvērināta advokāta palīdzības samaksai 1210 EUR un ar rakstveida pierādījumu iegūšanu saistītos izdevumus 35 EUR, kopā 4387,12 EUR.

Noteikt /pers. A/ tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no AS "Ceļu pārvalde" likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas 3142,12 EUR, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noraidīt prasību daļā par biroja nomas maksas 275,45 EUR, minimālās darba algas par pieciem mēnešiem 1900 EUR, aviobiļetes 53,57 EUR un morālā kaitējuma atlīdzības 25457,44 EUR piedziņu.

[4.1] No VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" 2017.gada 31.augusta epikrīzes-izraksta tiesa konstatējusi, ka /pers. A/ iestājusies stacionārā 2017.gada 24.augustā plkst.13.41, jo paklupusi, pārvietojoties pa remontētas ielas trotuāru. Klīniskā diagnoze – kreisā ciskas kaula

transcervikāls lūzums ar nobīdi, mugurkaula jostas daļas spondiloze, spondilartroze, minimāla sinistroskolioze ar nelielu rotāciju. 2017.gada 28.augustā veikta operācija – kreisās gūžas locītavas totālā cementa endoprotezēšana.

No Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 13.februāra lēmuma Nr.D57-AK-18-7-45 konstatējams, ka Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 4.janvāra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.ZV229801 norādīts, ka 2017.gada 24.augustā Rīgā, Ausekļa ielā 1, AS "Ceļu pārvalde", aprīkojot darba vietu uz ceļiem, nav aprīkojusi to atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 2.oktobra noteikumu Nr.421 "Noteikumi par darba vietu aprīkošanu uz ceļiem" 59.punkta prasībām. 2018.gada 23.janvārī /pers. A/ šajā lietā atzīta par cietušo, jo sakarā ar protokolā aprakstīto pārkāpumu personai kritiena rezultātā traumēta (salauzta) kāja un radīts kaitējums.

Komisija nolēmusi saukt AS "Ceļu pārvalde" pie administratīvās atbildības pēc Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta devītās daļas, proti, par noteikumu, kuri reglamentē darba vietu aprīkošanu uz ceļiem, pārkāpšanu, uzlikts naudas sods 280 EUR.

Tiesa konstatējusi, ka Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmums pārsūdzēts tiesā, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu atstāts negrozīts.

Tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā 2019.gada 5.jūlijā.

[4.2] Tiesa atzinusi, ka nav pamata apšaubīt ar spēkā stājušos spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā konstatētos apstākļus, ka /pers. A/ atzīta par cietušo, jo guvusi traumu tieši tajā vietā, kur atbildētājs veica ielas remonta darbus.

No Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmuma tiesa konstatējusi, ka negadījuma vietā gājējiem nav tikusi nodrošināta droša ceļa turpināšana gar darbu veikšanas vietu, jo gājēju ceļam (ietvei) izbeidzoties pie signāllentes, nebija ne norādes, ne apzīmējumu kā apejama darbu veikšanas vieta. Darba vieta ietvju zonā nebija norobežota ar palīgbarjerām.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa sprieduma tiesa konstatējusi, ka no /pers. B/ 2018.gada 17.janvāra iesniegumu secināms, ka tajā brīdī, kad /pers. A/ nokrita un ieguva traumu, abās gājēju ietvēs tika veikti ceļu remontdarbi un gājējiem nebija citas izvēles kā pārvietoties pa ietvi, kur nav asfalta, vai pa brauktuves malu, kā arī tiesa konstatējusi, ka minētajā spriedumā tiesa uzskatījusi, ka /pers. A/ guvusi traumu tieši atbildētāja bezdarbības rezultātā, nevis savas neuzmanības dēļ.

Tiesa pamatojusies uz Civillikuma 1773., 1775., 1779.pantu, uzskatījusi, ka prasītājai nodarītais zaudējums ir netiešs, kas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem, taču nav atzīstams par nejaušu zaudējumu, jo tā cēlonis nav nejaušs notikums vai nepārvarama vara, bet atbildētāja prettiesiskā rīcība (bezdarbība).

[4.3] Tiesa atzinusi par pamatotu un apmierināmu prasījumu daļā par izdevumu piedziņu atbilstoši prasības pieteikumam pievienotajiem čekiem un VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" 2017.gada 1.septembra rēķinam, kas apliecina izdevumus 142,12 EUR par ārstniecības pakalpojumiem un kruķu iegādi.

[4.4] Tiesa uzskatījusi, ka noraidāms prasījums daļā par biroja nomas maksas par pieciem mēnešiem 275,45 EUR un minimālās darba algas par pieciem mēnešiem 1900 EUR piedziņu šādu apsvērumu dēļ.

Prasītāja ir reģistrēta kā individuālais komersants "/pers. C/ 2". IK "/pers. C/ 2" nomā nedzīvojamās telpas /adrese/, par maksu 45,53 EUR mēnesī (bez PVN) uz 2012.gada 30.decembra līguma Nr.30/12/12 starp SIA "Kuma Invest" kā iznomātāja un IK "/pers. C/ 2" ka nomnieka pamata.

No SIA "Kuma Invest" 2018.gada 9.janvāra paziņojuma secināms, ka visi piestādītie nomas rēķini periodā no 2017.gada 1.augusta līdz 2017.gada 31.decembrim ir apmaksāti pilnā apmērā.

No minētā tiesa secinājusi, ka tiesiskās attiecības pastāv starp IK "/pers. C/ 2" un SIA "Kuma Invest", nav pierādījumu, ka tieši prasītāja ir veikusi minēto rēķinu apmaksu.

Lai arī nav pamata apšaubīt apstākļus, ka pēc gūtās traumas prasītājas pārvietošanās spējas tika ierobežotas, lietā tiesa nav guvusi pārliecību, ka traumas rezultātā prasītāja zaudēja darbspēju uz pieciem mēnešiem. No prasītājas paskaidrojumiem tiesas sēdē tiesa secinājusi, ka darbnespējas lapa netika saņemta, savukārt no epikrīzes-izraksta, ka prasītājai tika noteikts brīvais darba režīms. Vienlaicīgi nav guvuši apstiprinājumu prasītājas norādītie apstākļi, ka viņa gājusi uz darbu ar kruķiem arī 2018.gada janvārī, jo ir pretrunā ar VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" 2017.gada 6.decembra konsultanta slēdzienā norādīto, ka prasītāja pārvietojas pati, neklibojot.

Tāpat lietā nav konstatēts, ka prasītājas faktiskie ikmēneša ienākumi no saimnieciskās darbības pirms negadījuma bija vismaz minimālās mēnešalgas apmērā, līdz ar ko tiesa pievienojusies atbildētāja un trešās personas tiesas sēdē izteiktajam viedoklim, ka prasība daļā par minimālās darba algas par pieciem mēnešiem 1900 EUR piedziņu nav pamatota.

No ceļojuma rezervācijas apliecinājuma konstatējams, ka prasītājai bija ieplānots lidojums uz Norvēģiju no 2017.gada 11.septembra līdz 2017.gada 18.septembrim. Lai arī nav pamata apšaubīt, ka prasītāja objektīvu iemeslu dēļ nevarēja doties uz Norvēģiju, lietā nav gūta pārliecība, ka tieši prasītāja maksāja par aviobiļeti, līdz ar ko prasību šajā daļā tiesa ir noraidījusi.

[4.5] Tiesa atzinusi par pierādītiem apstākļus, ka prasītājas tiesību aizskāruma rezultātā viņai nodarīts morālais kaitējums.

2017.gada 24.augustā gūtās traumas rezultātā prasītājai uzstādīta diagnoze – kreisā ciskas kaula transcervikāls lūzums ar nobīdi. Veikta operācija ar endoprotezēšanu, pēcoperācijas periodā noteikts pārvietoties ar kruķiem, daļēji slogojot kreiso kāju, nekrustot kājas, nerotēt operēto kāju gūžas locītavā, nesēdēt uz zema krēsla, nelocīt operēto kāju gūžas locītavā vairāk par 90 grādiem.

VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" konsultanta 2017.gada 6.decembra slēdzienā secināts, ka prasītājai sāpju nav, aktīvas un pasīvas kustības kreisajā gūžas locītavā nav sāpīgas, paciente pārvietojas pati, neklibojot. Rekomendēta rehabilitologa konsultācija – ārstnieciskā vingrošana muskulatūras stiprināšanai.

Savukārt VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" konsultanta 2018.gada 5.decembra slēdziens satur secinājumus, ka kopš 2018.gada septembra prasītāja atzīmē parestēziju labajā augšstilbā un sāpes pie slodzes >30 minūtes, nakts sāpes, sāpju mazināšanai dažreiz lieto ibumetīnu. Aktīvas un pasīvas kustības kreisajā gūžas locītavā nav sāpīgas, palpators sāpīgums kreisā ciskas kaula lielā grozītāja rajonā, paciente pārvietojas pati, neklibojot. Izmeklējumā konstatēts kreisā ciskas kaula lielā grozītāja bursīts, līdz ar ko veikta kreisā gļotsomiņas blokāde. Rekomendēta kreisās gūžas locītavas atslodze, kā arī lokāli aukstums ik 2 stundas, pa 20 minūtēm, pirmās trīs dienas.

Tiesa secinājusi, ka iegūtā trauma radīja paliekošas sekas, jo traumēto gūžas locītavu aizvieto endoprotēze, prasītājai jāievēro kustību ierobežojumi un ik pa laikam jālieto pretsāpju medikamenti. Līdz ar to tiesa nav apšaubījusi, ka trauma radīja prasītājai pārvietošanās grūtības, neērtības un dzīves aktivitāšu samazinājumu. Secīgi, fiziskas un psiholoģiskas ciešanas, kā arī ietekmēja ikdienas dzīves kvalitāti.

[4.6] Tiesa ņēmusi vērā judikatūru, tiesu praksi citās morālā kaitējuma atlīdzības lietās, secinājusi, ka prasītājas pieprasītā kompensācija 28457,44 EUR apmērā ir nesamērīga, jo šāda kompensācija var tikt noteikta par daudz smagākiem veselības bojājumiem un sakropļojumu, kā prasītājai radies kritiena rezultātā.

Nosakot atlīdzības apmēru, tiesa ņēmusi vērā, ka prasītājai pēc nelaimes gadījuma ir jācieš no paliekošām sekām –traumēto gūžas locītavu aizvieto endoprotēze, jāievēro vairāki ierobežojumi, kas pasliktina dzīves kvalitāti: nedrīkst krustot kājas, sēdēt uz zemiem krēsliem, jāievēro citi kustību ierobežojumi. Traumas vieta mēdz sāpēt, jālieto pretsāpju medikamenti.

Vienlaicīgi tiesa ņēmusi vērā, ka negadījuma rezultātā prasītājai nav noteikta invaliditāte un paliekošs darbspēju zudums, prasītāja neklibo, kā arī

nav ziņu, ka prasītājai ir jālieto jebkādi recepšu medikamenti.

Tāpat, nosakot atlīdzības apmēru, tiesa ņēmusi vērā, ka ar tiesas spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā konstatēts AS "Ceļu pārvalde" atbildību pastiprinošs apstāklis, proti, gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta, kas norāda uz atbildētāja paviršu attieksmi pret nepieciešamību remontdarbu laikā ievērot tiesību normas un nodrošināt gājējiem drošus pārvietošanās apstākļus.

Ievērojot norādīto, kā arī apstākli, ka lietā konstatētie apstākļi ir līdzīgi lietās Nr.C27128814 un Nr.C32273217 konstatētajiem (prasītājas gūtās traumas smagums un sekas), tiesa uzskatījusi, ka piedzenama atlīdzība par morālo kaitējumu 3000 EUR apmērā. Tiesa uzskatījusi, ka šādā apmērā kompensācija pilda taisnīguma, prevencijas un samierināšanas funkciju, ir adekvāta nodarītajam aizskārumam.

[5] Atbildētājs AS "Ceļu pārvalde" iesniegusi apelācijas sūdzību par spriedumu daļā, ar kuru piedzīta morālā kaitējuma atlīdzība 3000 EUR, izdevumi zvērināta advokāta palīdzības samaksai 1210 EUR un ar rakstveida pierādījumu iegūšanu saistītie izdevumi 35 EUR.

[5.1] Pirmās instances tiesa norādījusi, ka šajā lietā konstatētie apstākļi ir līdzīgi lietās Nr.C27128814 un C32273217 konstatētajiem, taču pirmās instances tiesa nav norādījusi, kādas līdzīgas lietas ar salīdzināmām lietām šajā gadījumā analizētas, izņemot to, ka kritienu rezultātā cietušie ieguva traumu – lūzumu, lai gan spriedumā ir atsauces uz citām lietām ar līdzīgām traumām, bet ar mazāk novērtētu morālā kaitējuma atlīdzību.

[5.2] Tiesa kļūdaini salīdzināšanai izmantojusi gadījumu, kur atlīdzības apmērs ir samērots ar darbnespējas ilgumu, kas ilga sešus mēnešus, proti, tiesa nav ņēmusi vērā, ka spriedumā lietā Nr.C32273217, kā pamats atlīdzības apmēra noteikšanai ir vērtēts un norādīts cietušās darbnespējas ilgums seši mēneši. Līdz ar to prasītājai radītais kaitējums nevar būt novērtēts līdzvērtīgi un ar identisku summu par tādu kaitējumu, kas ir izraisīts, radot vismaz uz pusi ilgāku atveseļošanās laiku.

[5.3] Tiesa nav izvērtējusi prasītājas labklājības līmeni. Lietā nav pierādījumu par prasītājas darba vietu un ikmēneša ienākumiem, vai viņas finansiālais stāvoklis pēc negadījuma ir pasliktinājies.

[5.4] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka nelaimes gadījums noticis pilsētas ielu remontdarbu laikā un to, ka šādās situācijās, kad remontdarbi pilsētas iedzīvotājiem rada pārvietošanās grūtības, katras personas pienākums ir ievērot piesardzību. Tiesai bija jāvērtē, vai prasītāja ir ievērojusi piesardzību, lietā nav pierādījumu, ka prasītāja ir ievērojusi pienācīgu uzmanību (izvēlējās piemērotu tempu, atbilstošus apavus u.tml.).

Prasītājas rīcība, izvēloties šķērsot ielu kopā ar bērnu atvērta būvlaukuma vietā, šajā gadījumā, visticamāk liecina par pašas prasītājas paviršo attieksmi pret savu un bērna veselību.

Gājēju kustība tika novirzīta uz ielas pretējo pusi un bija izvietotas arī brīdinājuma zīmes zīme "Iet aizliegts", kā arī zīme, kas gājējus brīdināja par remontdarbiem. Proti, atbildētājs bija veicis preventīvos pasākumus, lai brīdinātu prasītāju par riskiem saistībā ar pārvietošanās grūtībām, bet pati prasītāja to nav ņēmusi vērā.

[5.5] Atbildētājs uzskata, ka nelaimes gadījums nav noticis cēloņsakarībā ar palīgbarjeras neesamību notikuma vietā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2001.gada 2.oktobra noteikumiem Nr. 421 "Noteikumi par darba vietu aprīkošanu uz ceļiem" 51.punktu palīgbarjeru kā norobežojošo elementu primāri izmanto darba vietu norobežošanai ar mērķi brīdināt transportlīdzekļa vadītājus. Spriedumā bez pamata nav izvērtēta notikuma vieta un vai palīgbarjeras lietošana būtu novērsusi kritienu. Tādejādi nav konstatējams cēloniskais sakaras starp prasītājai radītiem zaudējumiem un atbildētāja neatļauto darbību.

[5.6] Tiesa nav vērtējusi atbildētāja iebildumus, ka saskaņā ar Slimnīcas un profilakses centra apkopotajiem datiem par traumām, ievainojuma sadalījumu 2017.gadā pa vecuma grupām, dzimumu, ievainojuma veida, traumas gūšanas vietu un nolūku katra simtā sieviete vecuma grupā no 60-64 gadi, kurai atbilst arī prasītāja, ir guvusi traumu.

Tiesa bez pamata nav ņēmusi vērā šos statistikas datus, jo arī šajā lietā ir pieļaujams, ka trauma ir notikusi pašas prasītājas neuzmanības dēļ, nevis ārēju apstākļu dēļ.

[5.7] Nodarītais morālais kaitējums nevar tikt novērtēts ar tādu pašu summu, kāda tā ir spriedumā lietā Nr. C32273217, jo apstākļi ir būtiski atšķirīgi.

[5.8] Nav pierādījumu, ka uz lietu attiecināma atlīdzība par juridiskajiem pakalpojumiem 1210 EUR.

Lietā prasības pieteikumu parakstījusi pati prasītāja, lieta pēc būtības izskatīta vienā tiesas sēdē. Līdz ar to lietas apjomīguma pakāpe nav vērtējama kā augstas pakāpes.

Turklāt izdevumi advokāta palīdzības samaksai 1210 EUR vērtējama kā nesamērīga augsta pret apmierināto prasības summu 3177,12 EUR, jo piedzītā summa sastāda 38% no prasītājai piedzītās summas, kas ir vērtējama kā neatbilstoša taisnīguma un samērīguma principam.

Nav pievienots maksājuma dokuments, kas pierādītu, ka prasītāja ir norēķinājusies par tulkojuma pakalpojumiem 35 EUR.

Tiesa nelikumīgi piedzinusi izdevumus, kas sasaistāmi ar prasību noraidītajā daļā (par aviobiļetes 53,57 EUR atlīdzību).

[6] Civillietas izskatīšana sākotnēji apelācijas instances tiesā bija nozīmēta mutvārdu procesā 2020.gada 26.oktobrī.

Ievērojot drošības pasākumus un izvērtējot apstākļus, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, 2020.gada 15.septembrī nolemts nozīmēt lietu izskatīšanai rakstveida procesā 2020.gada 26.oktobrī. Par to ar 2020.gada 15.septembra tiesas paziņojumu tiesa informējusi lietas dalībniekus un izskaidrojusi viņu tiesības.

[6.1] 2020.gada 7.oktobrī Rīgas apgabaltiesā saņemts prasītājas /pers. A/ lūgums (pielikumā kvīts par pakalpojumu samaksu) piedzīt izdevumus par advokāta palīdzību.

2020.gada 8.oktobrī minētā lūguma noraksti nosūtīti atbildētājam, trešai personai.

[6.2] 2020.gada 12.oktobrī Rīgas apgabaltiesā saņemta atbildētāja AS "Ceļu pārvalde" atsauksme par prasītājas /pers. A/ 2020.gada 24.marta paskaidrojumiem, kuru pielikumā: divi fotoattēli, Rīgas domes Administratīvās komisijas 2017.gada 28.novembra lēmuma kopija, situācijas shēma.

2020.gada 13.oktobrī atsauksmes noraksti nosūtīti prasītājai /pers. A/, trešai personai AAS "Balta"

[6.3] Lūgumi, kuri attiektos uz strīdu un būtu šķērslis lietu izskatīt rakstveida procesā, tiesas noteiktajā termiņā (līdz 2020.gada 13.oktobrim) nav iesniegti.

Ņemot vērā, ka kā elektroniski dokumenti iesniegti pielikums atbildētāja AS "Ceļu pārvalde" atsauksmei [6.2], tie ir pieejami Tiesu informācijas sistēmā un netiek atdoti atpakaļ.

Civillietu tiesas kolēģija nolemj pievienot lietai [6.1] kvīti, un atzīst, ka pastāv pamats sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

[7] Novērtējusi rakstveida paskaidrojumus kopsakarā ar pierādījumiem, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, pamatojoties uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka prasība apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā lūgts noraidīt ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 16.janvāra spriedumu noteikto atlīdzību 3000 EUR par

morālo kaitējumu.

Civillietu tiesas kolēģija izskata lietu pēc būtības apelācijas kārtībā minētajā apjomā.

Civilprocesa likuma 430.panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[7.1] Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts pirmās instances tiesā konstatētais, ka prasītāja iestājusies VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" stacionārā 2017.gada 24.augustā plkst.13.41. Pacientes anamnēze – paklupusi, pārvietojoties pa remontētas ielas trotuāru 2017.gada 24.augustā ap plkst.13-iem.

Kliniskā diagnoze- kreisā ciskas kaula transcervikāls lūzums ar nobīdi. Mugurkaula jostas daļas spondiloze, spondiloartroze, minimāla sinistroskolioze ar nelielu rotāciju.

Terapija stacionārā: 2017.gada 28.augustā- spinālajā anestēzijā veikta operācija – kreisās gūžas locītavas totālā cementa endoprotezēšana ar B.Braun Aesculap Excia 46antilux+ 12+ 28S, kapsulas šuve.

Vispārējais stāvoklis labs. Brūce tīra, dzīst primāri. Sūdzību nav. Fleksija /ekstenzija kreisajā gūžas locītavā- 80*/0*/0*. Pārvietojas ar kruķiem, daļēji slogojot kreiso kāju. Apmācīta staigāt pa trepēm.

Rekomendācijas: Pārvietoties ar kruķiem, daļēji slogojot kreiso kāju. Nekrustot kājas. Nerotēt operēto kāju gūžas locītavā. Izstrādāt kustības kreisajā gūžas locītavā no 0 līdz 90 grādiem – nesēdēt uz zema krēsla- nelocīt operēto kāju gūžas locītavā vairāk par 90 grādiem. Turpināt lietot Tab. Xarelto 10mg- ieņemot pa 1 tab.plkst. 22:00 vēl 25 dienas. Pie sāpēm var lietot pa 1 vai 2 Tab.Co-codamol 500mg/8 mg, bet ne vairāk kā 6 tab. / dienā.

Izņemt šuves 14 dienas pēc operācijas.

Darba nespēja un tās ilgums – režīms – brīvais.

Rehabilitācija- kontrole pie Dr. /pers. D/ 3 mēnešus pēc operācijas TOS ambulatorajā nodaļā.

Paciente 2017.gada 1.septembrī no stacionāra izrakstīta (lietas 16.lapa).

[7.2] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 13.februāra lēmumu Nr.D57-AK-18-7-45 pamatojoties uz LAPK 275.panta pirmās daļas 1.punktu, 32.panta otro daļu un 14.panta devīto daļu nolemts saukt AS "Ceļu pārvalde" pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu 280 EUR (lietas 13.-15.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 13.februāra lēmums atstāts negrozīts.

Tiesas spriedums stājies spēkā 2019.gada 5.jūlijā.

[7.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par morālā kaitējuma atlīdzību vispār ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai, bet atzīst par pamatotiem iebildumus apelācijas sūdzībā [5.1]- [5.3], uzskata, ka turpmāk izlemjams jautājums par morālā kaitējuma apmēru.

Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 9.februāra spriedumā lietā Nr.SKC-56 norādīts, ka morālais kaitējums ir subjektīvs jēdziens, tās ir personas ciešanas, sāpes, pārdzīvojumi, ko nav iespējams tieši novērtēt. Pārciestā sekas nav iespējams aizstāt ar naudu, taču, sniedzot cietušajai personai atbilstīgu atlīdzinājumu naudas izteiksmē, ir iespējams sniegt tai zināmu gandarījumu un tādējādi mazināt ciešanas un sāpes.

Tā kā Latvijā nav noteiktas vienotas likmes, uz kuru pamata novērtēt atlīdzību par morālo kaitējumu, tad atlīdzības apmērs nosakāms katrā konkrētā gadījumā pēc tiesas ieskata, vadoties pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, kā to nosaka Civillikuma 5.pants.

Augstākās tiesas Senāta judikatūrā arī nostiprināta atziņa, ka nosakot atlīdzinājuma apmēru, [...] salīdzināmos apstākļos atlīdzinājumam jābūt līdzīgam. Kā kritēriji atlīdzības apmēra noteikšanai ir vērā ņemami tiesas spriedumi citās lietās, kas veido vienveidīgu tiesu praksi (Augstākas tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 31.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-452).

Civillikuma 5.pantā noteikts, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata vai atkarībā no svarīgiem iemesliem, tad tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem.

[..] tiesu prakse veido plašu uzziņas un salīdzināšanas materiālu. Ar katru tiesas izšķirto dzīves gadījumu pieaug salīdzināšanas iespēja un līdz ar to arī tiesiskā stabilitāte. Protams, tiesu praksi nevar uzskatīt par vienīgo kritēriju atlīdzības noteikšanai nemantiska kaitējuma nodarīšanas gadījumā, taču neapšaubāmi tā izmantojama kā viens no palīgavotiem atbilstīga atlīdzinājuma noteikšanai (sk. Augstākās tiesas 2013.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-422/2013).

Augstākā tiesa savos nolēmumos vairākkārt norādījusi, ka no juridiskās metodes viedokļa taisnīga atlīdzinājuma noteikšanu sekmē tā dēvētā gadījumu salīdzināšanas un tipizēšanas metode [..]. Minētā metode balstās uz vienlīdzības principu, t.i., salīdzināmos gadījumos atlīdzinājumam jābūt līdzīgam, bet atšķirīgos – atšķirīgam (sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 29.maija spriedumu lietā Nr.SKC-651).

Atbilstoši minētajam, kad lieta ir jāizspriež pēc tiesas ieskata, tiesai, atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestās daļas noteikumiem nepieciešams analizēt citās līdzīgās lietās norādītos apsvērumus par morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru, ko arī pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā.

Civillietu tiesas kolēģija, nosakot par labu prasītājai piedzenamā morālā kaitējuma atlīdzības apmēru veic tiesu prakses vērtējumu, kur izveidojusies līdzīga situācija, kad personas veselībai un darba spējām radies kaitējums un analizē tiesu prakses apkopojumā "Morālā kaitējuma atlīdzināšana civillietās" apkopotos spriedumus, kur personas vērsušās tiesā ar prasību par morālā kaitējuma atlīdzināšanu sakarā ar veselībai nodarīto kaitējumu.

Senāta rīcības sēdes 2013.gada 22.marta lēmumā lietā Nr.SKC-260/2013 konstatēts, ka atbildētājs izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, kura rezultātā prasītājs guvis vidēja smaguma miesas bojājumus (kreisā apakšstilba sasitums ar nobrāzumiem, asinsizplūdumu un multipliem lielā lielkaula un mazā lielkaula lūzumiem. Traumai pievienojās kreisā apakšstilba trofiska čūla, fistula un osteomielīts – kaulu smadzeņu iekaisums). Prasītājs atzīts par trešās grupas invalīdu. Tiesa atzinusi, ka no atbildētāja piedzenami 1000 Ls. Šī summa ir samērojama ar prasītājam nodarītajām fiziskajām ciešanām, kā arī atbilst tiesu praksei līdzīgās lietās.

Senāta rīcības sēdes 2013.gada 9.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKC-200/2013 līdzīgā lietā sakarā ar ceļu satiksmes negadījumā gūtiem vidēja smaguma miesas bojājumiem (kreisā augšstilba kaula mediālā kakliņa lūzums) apelācijas instances tiesa no atbildētāja par labu prasītājai piedzinusi atlīdzību par morālo kaitējumu 1000 Ls, turklāt, prasītājas vecums negadījumā brīdī bijis 84 gadi.

Senāta rīcības sēdes 2013.gada 11.septembra lēmumā lietā Nr.SKC0664-13 atlīdzības noteikšanas sakarā līdzīgus kritērijus iepriekš minētajiem apelācijas instances tiesa ir izmantojusi arī šajā lietā. Tiesa sakarā ar vidēji smagu miesas bojājumu nodarīšanu ceļu satiksmes negadījuma rezultātā piedzinusi no atbildētāja par labu prasītājai, kurai konstatēts sejas sasitums ar sistu brūci zodā, labā spieķa kaula lūzums 1000 Ls, bet par labu prasītājam kuram konstatēts kreisā augšstilba lūzums ar dislokāciju 1500 Ls.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.februāra spriedumu lietā Nr.C29676111 nospriests piedzīt morālā kaitējuma kompensāciju 853,72 EUR par

labu prasītājai, kura bija kritusi uz atbildētāja nenotīrītas ietves un guvusi kājas traumu, kas izraisīja fiziskas un morālas ciešanas. Prasītājai tika noteikta diagnoze: labās kājas ārējās potītes lūzums, labās kājas lielā liela kaula malas lūzums. Ar Augstākās tiesas 2015.gada 12.maija lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 7.aprīļa spriedumu lietā Nr.C31218009 nospriests piedzīt atlīdzību par morālo kaitējumu 1500 EUR prasītājai, kura pie atbildētāja ieejas kāpnēm paslīdēja un nokrita uz ietves, kura bija ļoti slidena, jo nebija notīrīta un nokaisīta ar smiltīm. Tiesa ņēmusi vērā, ka gūtā trauma nav radījusi paliekošas sekas, jo Veselības un darbspēju ekspertīzes valsts komisija 2008.gada 28.februārī, veicot prasītājas veselības stāvokļa pārbaudi, nav atzinusi par nepieciešamu prasītājai noteikt invaliditāti, bet noteikusi darba spēju zudumu 15% sakarā ar nelaimes gadījumā darbā gūto traumu. Ņemts vērā, ka darba spēju zudumam ir tendence samazināties, jo ar 2011.gada 1.marta Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas lēmumu prasītājai darba spēju zudums noteikts 10%. Tāpat tiesa norādījusi, ka nelaimes gadījums ir noticis ziemas periodā, kad Latvijas klimatiskajos apstākļos bieži rodas apledojums, kas īpaši rada problēmas pilsētā. Situācijā, kad laika apstākļi pilsētas iedzīvotājiem rada pārvietošanās grūtības, katras personas pienākums ir ievērot piesardzību. Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.novembra rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt civillietā kasācijas tiesvedību.

Ar Zemgales apgabaltiesas 2017.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.C28304714 nospriests piedzīt morālā kaitējuma kompensāciju 1500 EUR par labu prasītājai, kura, pārvietojoties pa viesnīcas automašīnu stāvvietas teritoriju, paslīdēja uz apledojušās stāvvietas virsmas un nokrita, kā rezultātā prasītājai tika konstatēts iegremdēts mediālais gūžas kaula lūzums kreisajā pusē un kaulu blīvuma samazināšanās – osteopēnija. Tiesa atzinusi, ka prasītājas dzīves kvalitāte ir neatgriezeniski pasliktinājusies, jo prasītājas darbnespēja ilgusi vairāk kā gadu, prasītāja nav varējusi turpināt savu ierasto dzīvesveidu, arī pēc atgriešanās darbā prasītājai bija jāpielāgo darba vieta, viņa nevar nodarboties ar sportu, ikdienā izjūt sāpes pārvietojoties lielākos attālumos, līdz ar to prasītājai izmainīts dzīvesveids. Ar Augstākās tiesas 2017.gada 11.jūlija lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 22.jūnija spriedumā lietā Nr. C20253716 personai, kura iepērkoties veikalā, guva kājas traumu, uzkrītot ledusskapja vitrīnai, noteica atlīdzības apmēru 1000 EUR. Traumas rezultātā persona bija darba nespējīga, nozīmēts bezslodzes režīms vairāk kā mēnesi, ar ieģipsētu kāju vairākas nedēļas, cieta neērtības un sāpes, bija nozīmēta pretsāpju līdzekļu lietošana. Tiesas kolēģija atzinusi, ka prasītājs nav pierādījis morālā kaitējuma apmēru kompensācijas 3500 EUR apmērā. Jo personas veselības stāvoklis ir atjaunojies, nopietnas sekas veselībai nav iestājušās, darba spējas ir atjaunojušās. Ar Augstākās tiesas tiesnešu kolēģijas rīcības sēdes 2017.gada 22.novembra lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 15.septembra spriedumā nospriests piedzīt atlīdzību par morālo kaitējumu 2000 EUR prasītājai, kura nelaimes gadījumā darba vietā nokrita pa kāpnēm, kā rezultātā guva kreisā pleca locītavas traumu, kas rezultējās ar vispārējo darbspēju zudumu 30% apmērā, pēc kā noteikta invaliditātes trešā grupa no 2016.gada 19.februāra līdz 2017.gada 18.februārim, uz desmit mēnešiem zaudēta darbspēja.

Tiesa ņēmusi vērā, ka gūtā trauma nav radījusi paliekošas sekas, jo Veselības un darbspēju ekspertīzes valsts komisija 2017.gada 31.martā noteikusi vispārējo darbspēju zaudējumu 25% apmērā, tātad ar tendenci samazināties. Invaliditātes un darbspēju zaudējums noteikts no 2017.gada 10.marta līdz 2019.gada 9.martam.

Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 7.februāra rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt civillietā kasācijas tiesvedību.

[7.4] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētie tiesas spriedumi un tajos konstatētie apstākļi ir ņemami vērā, nosakot morālā kaitējuma atlīdzības apmēru konkrētajā lietā, kur traumas rezultātā gūtie veselības traucējumi ir līdzīga apjoma.

Atbilstoši iepriekš nodibinātajam prasītāja guva kreisā ciskas kaula lūzumu [7.1].

No Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas 2017.gada 31.augusta epikrīzes- izraksta stacionāra kartes Nr.04487/2017, redzams, ka /pers. A/ stacionārā iestājusies 2017.gada 24.augustā, izrakstīta 2017.gada 1.septembrī, rekomendācija- izņemt šuves 14 dienas pēc operācijas, attiecībā uz darba nespēju noteikts režīms – brīvais (lietas 16.lapa).

No Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas konsultanta 2017.gada 6.decembra slēdziena secināms, ka paciente /pers. A/ nelieto medikamentus sāpju mazināšanai, aktīvas un pasīvas kustības kreisajā gūžas locītavā nav sāpīgas, pārvietojas pati, neklibojot (lietas 21.lapa). No minētā secināms, ka aptuvenais ar tendenci uzlaboties periods ar veselības stāvokļa traucējumiem ilgst aptuveni 4 mēnešus (no 2017.gada 24.augusta līdz 2017.gada 6.decembrim).

Neviens no minētajiem ārstniecības dokumentiem neliecina, nav arī Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas lēmuma, ka pacientei būtu noteikts vispārējo darbspēju zaudējums.

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka nelaimes gadījums noticis pilsētas ielu (ietvju) remontdarbu laikā. Situācijā, kad cilvēkiem radītas pārvietošanās grūtības, katras personas pienākums ir ievērot piesardzību – pašam gājējam jābūt īpaši uzmanīgam, pēc iespējas jāizvēlas maršruts, kur būvdarbi nenotiek.

Civillietu tiesas kolēģija, nosakot atlīdzības apmēru, arī balstās uz iepriekš norādītajiem tiesas spriedumiem, kuros vairāk vai mazāk salīdzināmās situācijās tiesa spriedusi par piedzenamās atlīdzības par morālo kaitējumu apmēru.

Pie nodibinātajiem apstākļiem, izvērtējot prasītājas aizskarto tiesību nozīmīgumu un aizskāruma smagumu, ievērojot gūtās traumas un veselības stāvokļa traucējumus (paliekošas sekas nav smagas), Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atlīdzība nosakāma 1000 EUR, bet pārējā daļā prasība ir noraidāma.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā tāds morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmērs ir taisnīgs un atbilstošs morālā kaitējuma smagumam, kā arī pildīs preventīvo funkciju, t.i., atturēs atbildētāju no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē.

[8] Pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas apstākļus, tomēr nav pietiekami izvērtējusi atlīdzības par morālo kaitējumu apmēru, piemērojot Civillikuma 5.pantu un Augstākās tiesas atziņas, ka nosakot atlīdzinājuma apmēru, [...] salīdzināmos apstākļos atlīdzinājumam jābūt līdzīgam.

[9] Tā kā saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 2.punktu prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai no atbildētāja valsts ienākumos piespriežama nesamaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Pirmās instances tiesas valsts nodeva sastādīja 126,17 EUR, ņemot vērā, ka spriedums stājies spēkā daļā par 142,12 EUR piedziņu (maksājama valsts nodeva 5,70 EUR), valsts nodeva apelācijas instances tiesā sastāda 42,27 EUR (1202,99x1000:28457,44), līdz ar to no atbildētāja valsts ienākumos piespriežama nesamaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, t.i., 47,97 EUR(42,27+5,70).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmās instances tiesā sastāda 3,78 EUR, apelācijas instancē ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi nav radušies, līdz ar to, apmierinot prasību daļēji, no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasības daļai (1000x100:28457,44=3,5%)(3,5% no 3,78), t.i., kopā 0,13 EUR piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 000 *euro*, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*. Atbilstoši panta 1.1 daļai par šā panta pirmās daļas 1.punktā minēto atlīdzināmo izdevumu faktisko apmēru uzskata gan izdevumus, kuri jau ir samaksāti, gan izdevumus, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins. Šā panta otrā daļa

noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Prasītājai šajā lietā juridisko palīdzību sniedza zvērināts advokāts Ralfs Šķerbergs, kuram prasītāja saskaņā ar 2018.gada 3.jūlija un 2018.gada 20.septembra kvītīm samaksājusi atlīdzību par juridiskajiem pakalpojumiem 1210 EUR (lietas 23., 68.lapa).

Prasītāja iesniegusi kvīti (lietas 228.lapa), kas apliecina 1000 EUR samaksu preču pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam, nevis izdevumus advokāta palīdzības samaksai. Līdz ar to, Civillietu tiesas kolēģija nolemj noraidīt lūgumu par 1000 EUR par zvērināta advokāta sniegtajiem pakalpojumiem piedziņu.

Prasītājai sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – prasības pieteikumam pievienoto dokumentu tulkošanu – radās izdevumi 35 EUR apmērā (lietas 32.lapa), kuri piespriežami no atbildētāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš sprieduma daļā par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1], 431. - 434.pantu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt daļēji – piedzīt no AS "Ceļu pārvalde", reģistrācijas numurs 40003034263, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, 1000 EUR (viens tūkstotis *euro*) atlīdzību par morālo kaitējumu, izdevumus advokāta palīdzības samaksai 1210 EUR (viens tūkstotis divi simti desmit *euro*), ar rakstveida pierādījumu iegūšanu saistītos izdevumus 35 EUR (trīsdesmit pieci *euro*), kopā 2245 EUR(divi tūkstoši divi simti četrdesmit pieci *euro*).

Prasību daļā par atlīdzības par morālo kaitējumu 27457,44 EUR (divdesmit septiņi tūkstoši četri simti piecdesmit septiņi *euro*, 44 *centi*) apmērā piedziņu – noraidīt.

Samaksa par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, veicama AS "Swedbank" kontā /numurs/.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Piedzīt no AS "Ceļu pārvalde", reģistrācijas numurs 40003034263, valsts nodevu 49,97 EUR (četrdesmit deviņi *euro* un 97 *centi*) valsts ienākumos.

Piedzīt no AS "Ceļu pārvalde", reģistrācijas numurs 40003034263, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,13 EUR (nulle *euro*, 13 *centi*) valsts ienākumos.

Noteikt termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Valsts nodeva, kas piedzīta valsts ienākumos iemaksājama bankas kontā: saņēmējs: Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV55TREL1060190911200; Iemaksas mērķis: valsts nodeva civillietā Nr.C30672018, kā arī dati lietas identificēšanai.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami bankas kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai.

Samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Tiesnese I.Ozola

Tiesnese M.Bebriša

Tiesnesis N.Riņķis